

Sygn. akt IV Ka 90/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Ignaczak (spr.)

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2015 roku

sprawy **G. J.**

oskarżonego z art. 178a§4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 21 stycznia 2015 roku sygn. akt II K 706/14

na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego G. J. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego co do wszystkich kategorii pojazdów na okres 7 (siedmiu) lat;

2. **w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

3. zwalnia oskarżonego od zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt: IV Ka 90/15

UZASADNIENIE

G. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 4 listopada 2014 r. w miejscowości B. prowadził po drodze publicznej jako kierujący pojazd mechaniczny (opisany w zarzucie samochód) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia na poziomie 1,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu pomimo orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie sygn. akt VII K 540/09 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem zaocznym z dnia 21 stycznia 2015 roku w sprawie II K 706/14:

1. uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu (z drobną zmianą opisu) i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierzył mu 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet tej kary okres zatrzymania;
3. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków i kwotę 120 zł. tytułem opłaty.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę prawa karnego materialnego która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 42 § 2 kk , poprzez nie orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego co do wszystkich kategorii pojazdów na okres 10 lat, oraz o utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator podtrzymał apelację i wnioski w niej zawarte.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie i spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku.

Przedmiotowa sprawa została należycie wyjaśniona i nie budzi wątpliwości zarówno prawidłowość dokonanej przez Sąd I instancji oceny przeprowadzonych dowodów, jak i poczynionych ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia o winie oskarżonego.

Słusznie bowiem Sąd I Instancji uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 178 a § 4 kk. Orzeczona kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

Niestety, jak to zresztą wprost przyznano w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przez przeoczenie Sąd Rejonowy nie rozstrzygnął o obligatoryjnym środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. W tym miejscu Sąd Okręgowy pragnie pochwalić postawę Sądu Rejonowego, który otwarcie to przyznał i wyraził samokrytykę – każdy może popełnić błąd, ale nie każdy umie się do niego przyznać.

Nie orzekając o obligatoryjnym środku karnym naruszono prawo karne materialne, tj. art. 42 § 2 kk, zgodnie z którym Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173 kk, art. 174 kk lub art. 177 kk

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim konwalidował ten błąd zmieniając zaskarżony wyrok i orzekając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego co do wszystkich kategorii pojazdów na okres 7 lat.

Oskarżony prowadził samochód godzinach rannych, z jednej strony znajdował się w stanie głębokiego upojenia alkoholowego, ale z drugiej jechał samochodem przez małą, peryferyjnie położoną miejscowość, gdzie w godzinach wczesno rannych nie było natężonego ruchu. Dlatego wniosek prokuratora o orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat był nieco przesadzony – wystarczające będzie orzeczenie okresu tego zakazu na 7 lat.

Na wydatki w postępowaniu odwoławczym złożył się ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych.

Kierując się względami słuszności Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków w postępowaniu odwoławczym. Apelacja i konieczność zmiany zaskarżonego

wyroku nie zostały bowiem wywołane postawą oskarżonego, tylko błędem Sądu meriti, dlatego oskarżony nie powinien ponosić spowodowanych tym postępowaniem kosztów.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.